

Bestemmelsen i Overensstemmelse med Lovens § 967, saaledes som denne Paragraf er affattet ved Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 27, idet Varetagelsen af det offentlige Tarv i Henseende til Paaanke af Sø- og Handelsrettens Domme herefter i Medfør af Lovens § 714 altid paahviler Rigsadvokaten.

Til § 111, 1ste Del.

(Retsplejelovens § 721, 1ste Stykke, 2den Afdeling, Litra cc).

(Lovforslag 1923—24 § 53).

Overtrædelse af Værnepligtslovens § 28 (Udeblivelse uden lovligt Forfald fra Tjeneste, hvortil der er udstedt Indkaldelsesordre), straffes efter § 98 i Straffelov for Krigsmagten af 7. Maj 1881 med Fængsel, og Overtrædelsen skal, forsaavidt der er Tale om Udeblivelse fra første Indkaldelse, paatales af den borgerlige Paatalemyndighed, hvilket efter den gældende Affattelse af § 721 cc vil sige Statsadvokaten. Da disse Sager, der er ret hyppige, synes at være af en saadan Beskaffenhed, at det er unødvendigt, at Statsadvokaten skal udøve Paatalemyndigheden, foreslaas det at henlægge denne til Politimesteren.

Til §§ 115, 116, 1ste Del, 117, 126, 128—131 og 135.

(Retsplejelovens §§ 765, 767, 1ste Stykke, 1ste Punktum, 814, 820, 821, 824, 825 og 876).

(Lovforslag 1923—24 §§ 57 og 58).

(Betænkning 1922 §§ 25, 33 og 36—39).

Ifølge Retsplejelovens § 824, 1ste Stykke, sker Afhøring af Sigtede saavel som af Vidner, Syns- og Skønsmand under Forundersøgelsen ved Dommeren, medmindre denne tillader andet. Straffeprocessudvalgets Flertal har imidlertid ment, at der herved paalægges Dommeren under Forundersøgelsen en for vid Pligt til at bidrage til Sagens Oplysning, hvorved hans upartiske Stilling til Sigtede kan udsættes for Fare. Tanken med Indførelsen af en særlig Anklagemyndighed allerede under Forundersøgelsen skulde jo være, at Dommeren saavidt som muligt skulde indskrænke sig til den formelle Ledelse af Forundersøgelsen, men ikke være virksom ved Sagens Oplysning; dette maa være overladt Politiet. Flertallet har derfor foreslaaet, at Afhøringen af Vidner, Syns- og Skønsmand skal ske ved Parterne, medmindre Dommeren under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder bestemmer andet, medens Afhøringen af Sigtede skal ske ved Dommeren, medmindre denne bestemmer andet.

Justitsministeriet kan tiltræde Straffeprocessudvalgets Flertalsforslag, der ikke var fulgt i Lovforslaget 1923—24. Den nugældende Regel i Lovens § 824, 1ste Stykke stemmer ikke godt overens med Lovens andre herhenhørende Bestemmelser, idet det af disse fremgaar, at Initiativet under Forundersøgelsen i første Række er lagt i Anklagemyndighedens Hænder. Ifølge § 815, 2det Stykke kræves der saaledes en Begæring fra Anklagemyndighedens Side, for at retslig Forundersøgelse kan paabegyndes. I § 819 udtales det endvidere, at Dommerens Beslutning om Retshandlinger, der skal foretages til Opnaaelse af Forundersøgelsens Øjemed, træffes i Henhold til Begæring fra Parterne, at det som Følge heraf paahviler Politimesteren at fremsætte de fornødne Begæring om Vidners Indkaldelse m. v., og at tilsvarende Pligt paahviler Forsvareren i Sigtedes Interesse. Kun naar Dommeren finder det fornødent for Øjemedet, navnlig i Sigtedes Interesse, kan han af egen Drift beslutte Retshandlinger, som Parterne ikke har begæret. Endelig udtales det i Overensstemmelse hermed i § 821, 1ste Stykke, at det er Paatalemyndighedens Pligt i størst mulige Omfang at være til Stede i Retsmøderne under Forundersøgelsen. Der er derfor Grund til at ændre § 824 som foreslaaet af Flertallet, og efter at Retsplejeloven nu har virket i over 6 Aar i Praksis, maa man formene, at Anklagemyndigheden vil være i Stand til at magte den Opgave, som ved Ændringsforslaget tilfalder den.

Forslagets §§ 115, 116, 117, 126, 128, 129 og 131 tilsigter alle — i væsentlig Overensstemmelse med Straffeprocessudvalgets Flertalsforslag — at bringe de paagældende Bestemmelser i Retsplejeloven i bedre Harmoni med Anklageprincippet og med den til § 824 foreslaaede Ændring. Forslagets §§ 40, 130, 2det Stykke og 135, der er af formel Natur, har til Formaal udtrykkeligt at fastslaa, at selv om Afhøringen foretages af Parterne, sker Protokolleringen dog ved Dommerens Foranstaltning og paa hans Ansvar.

Gennemførelsen af de her foreslaaede Ændringer vil naturligvis medføre nogen Forøgelse af Paatalemyndighedens Arbejde, særlig for Politimestrene, jfr. Forslagets § 129. Da Regelen i Retsplejelovens § 824, 1ste Stykke imidlertid for Tiden praktiseres paa ret forskellig Maade i de forskellige Retskredse, vil det ikke allerede nu være muligt af afgøre, om Ændringerne vil nødvendiggøre, at Paatalemyndigheden styrkes